

— "Οχι, ἀλλὰ ζητῶ πληροφορίας περὶ μιᾶς κυρίας Ἀθηναίας, ἣτις ἦλθεν ἐνταῦθα πρὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ δὲν ἐπέστρεψεν ἔκτοτε εἰς τὰς Ἀθήνας," εἶπεν ὁ Κλεομένης.

Ὁ ποιμὴν ἠτένισε τὸν Κλεομένην μὲ προσοχήν. «Κάθησε λοιπόν, ἕως ὅτου ἀναγνώσω τὴν ἐπιστολὴν αὐτήν, καὶ τότε πιθανὸν νὰ δυνήθω νὰ σὲ βοηθήσω καὶ ἐγώ», εἶπε, καὶ ἀφῆσας τὸν παῖδα ἐκεῖ εἰς τὴν αἵθουσαν, ἀπεσύρθη εἰς τὸ ἰδιαιτερόν του δωμάτιον, διότι δὲν ἐγνώριζεν ὁποίας σπουδαίας εἰδήσεις ἡδύνατο νὰ ἐμπεριέχῃ ἡ ἐπιστολή.

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΔΕΝΔΡΑ

— Ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ὑπάρχουσι πολλὰ φυτικά θαύματα. Τινὰ τῶν δένδρων, ἅτινα φύονται ἐντὸς τῶν Τροπικῶν, προμηθεύουσιν ἐνδύματα ὡς καὶ τροφήν. Ὁ ἐσωτερικὸς φλοιὸς ἄλλων εἶναι τόσον λείος καὶ ἐλαστικὸς ὥστε νὰ χρησιμεύῃ ὡς χάρτης διὰ γράψιμον. Τὸ ἀρτόδενδρον δίδει στερεάν τροφήν, ὀλίγον μεγαλειτέραν τοῦ Ἰνδικοῦ καρυδίου, ὅταν δὲ κοπῇ εἰς τεμάχια καὶ ψηθῇ, μόλις δύναται νὰ διακριθῇ τοῦ σιταρένιου ἄρτου.

Ἡ κλαίουσα ἰτέα τῶν Καναρίων νήσων εἶναι κεκαλυμμένη ἀπὸ ὑγρασίαν καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ξηρασίαν, ἀδιακόπως στάζουσα ὕδωρ ἐκ τῶν φύλλων τῆς, καὶ αὐτὸ τὸ οἰνόδενδρον τῆς νήσου τοῦ Μαυρικίου προμηθεύει καλὸν οἶνον ἀντὶ ὕδατος.

Εἰδὸς τι Μελίας ἐν Σικελίᾳ ἔχει χυμόν, ὅστις σκληρύνεται εἰς ζάχαριν καὶ εἶναι ἐν χρήσει ὡς τοιαύτη παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις. Τὸ προϊόν τοῦ κηροδένδρου τῶν Ἀνδεων ὁμοιάζει πολὺ τὸν κηρὸν τῶν μελισσῶν.

Προσέτι τὸ βουτυρόδενδρον τῆς Ἀφρικῆς, παρέχει περὶ τὰς 100 λίτρας βουτύρου διὰ μιᾶς, ὅπερ ἀλατιζόμενον δυσκόλως διακρίνεται τοῦ ζωικοῦ βουτύρου.

Τὸ γαλακτόδενδρον τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς παράγει χυμόν, ὅστις ὁμοιάζει, παχὺ γάλα ἀγελάδος καὶ ὡς τοιοῦτον τὸ μεταχειρίζονται οἱ ἐγχώριοι.

Εἰς τὴν Κίναν φύεται δένδρον, τοῦ ὁποίου οἱ σπόροι ὁμοιάζουσι μὲ σάπωνα, καὶ χρησιμεύουν διὰ νίψιμον ἢ πλύσιμον.

Κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰ χρήσιμα ταῦτα δένδρα, ὑπάρχουσιν ἐντὸς τῶν Τροπικῶν ἄλλα, τὰ ὅποια εἶναι βλαπτικά εἰς τὸν ἄνθρωπον. Τοιαῦτα εἶναι, τὸ Ἀνθρωποφάγον, ὅπερ ὁμοιάζει μὲ τὴν μυιοπαγίδα, ἔχον βραχὺν καὶ παχὺν κορμόν, καὶ ὃν ὠπλισμένον μὲ στενάς, ἐλαστικὰς ἀγκυστρὰς ἀκάνθας.

ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ, ΕΚ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ Ἡ Γῆ ΜΑΣ.

Ταῦτα ἀνέρχονται ἤδη εἰς 63, ἐκ τῶν στοιχείων τούτων μόνον τὸ ἐν τέταρτον εἶναι εἰς ἐνέργειαν εἴτε ὑπὸ τῆς φύσεως ἢ παρὰ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ φύσις μεταχειρίζεται πολὺ τέσσαρα αἲρια, τὸ ὀξυγόγον, τὸ ὑδρογόγον, τὸ νιτρογόγον ἢ ἄζωτον, καὶ τὴν χλωρίνην. Μεταχειρίζεται προσέτι δύο στερεὰ, μὴ μεταλλικά σώματα, τὸν ἄνθρακα καὶ τὸ θεῖον. Ἐκ τῶν μεταλλῶν μεταχειρίζεται τὸ κάλσιον καὶ τὸν σίδηρον. Προσέτι μεταχειρίζεται ἐκ τῶν μεταλλοειδῶν μόνον τὸν φώσφορον.

Ὁ ἄνθρωπος εἰς τὰ ἔργα τοῦ μεταχειρίζεται ὅλα ταῦτα τὰ στοιχεία, μετὰ τινων ἄλλων. Ἡ φύσις τὰ μεταχειρίζεται μὲ φειδωλίαν, ὁ ἄνθρωπος μὲ ἀφθονίαν. Ἡ φύσις μεταχειρίζεται τὸ κάλσιον ἀφθόνως, εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ὀστέϊνου σκελετοῦ τῶν ζώων. Ὁ ἄνθρωπος μεταχειρίζεται τὴν ἄσβεστον εἰς τὴν κατασκευὴν οἰκιῶν, καὶ εἰς τὰς συνθέτους μορφὰς αὐτῆς μετ' ἄλλων μετάλλων. Ὁ ἄνθρωπος προσέτι μεταχειρίζεται τὸν κασίτερον, τὸν μόλυβδον, τὸν ὑδράργυρον, τὰ ὅποια ἡ φύσις δὲν μεταχειρίζεται. Ὁ ἄνθρωπος μεταχειρίζεται τὸν ἄνθρακα πρὸς τοὺς αὐτοὺς σκοποὺς, πρὸς τοὺς καὶ ἡ φύσις, ὡς λ. χ. ὡς ὕλην καύσιμον, ἀλλ' ἐκ τῶν ἀνθράκων τούτων παράγει πρὸς ἄλλους σκοποὺς διάφορα χρήσιμα προϊόντα ἐφαρμοσίμα εἰς τὰς τέχνας, ὡς λ. χ. χρωματιστικὰς ὕλας, κ.τ.λ. εἰς ταῦτα δὲ πιθανὸν ν' ἀνακαλύψῃ μίαν ἡμέραν ὅτι ἀκολουθεῖ σκοπὸν τινὰ τῆς φύσεως μὴ ἀνακαλυφθέντα μέχρι τοῦδε.

Ὁ ἄνθρωπος μεταχειρίζεται τὰ αὐτὰ στοιχειώδη αἲρια, τὰ ὅποια καὶ ἡ φύσις μετὰ ἄλλων, τὰ ὅποια αὐτὴ δὲν μεταχειρίζεται πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν. Οὕτω λ. χ. ὅτε ἄνθρωπος καὶ ἡ φύσις μεταχειρίζονται ὀξυγόγον πρὸς διατήρησιν τῆς καύσεως, ἀλλ' ἡ μὲν φύσις μεταχειρίζεται αὐτὸ συστηματικῶς πρὸς κατασκευὴν, ἐνῷ ὁ ἄνθρωπος δὲν τὸ πράττει. Ὁ ἄνθρωπος μεταχειρίζεται ὡς καὶ ἡ φύσις ὑδρογόγον πρὸς καύσιν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ πρὸς κατασκευὴν. Ὁ ἄνθρωπος ἐπωφελεῖται τῆς παρουσίας τοῦ νιτρογόγον ἢ ἄζωτου πρὸς συγκέντρωσιν ἐνεργείας. Τὸ αὐτὸ πράττει καὶ ἡ φύσις, δι' αὐτοῦ δὲ τὸ ἄζωτον καθίσταται τὸ σπουδαιότατον στοιχεῖον τῶν ζωτικῶν ὁργανισμῶν. Ἀλλ' ἡ φύσις πράττει ἔτι περισσότερο, κάμνει τὸ ἄζωτον ὁργανιστικὸν συνάμα καὶ συγκεντρωτικόν, εἰς τὴν τέχνην δὲ ταύτην ὁ ἄνθρωπος εἰσέτι δὲν κατάρθωσε νὰ φθάσῃ.

ΠΟΝΤΙΟΣ ΠΙΛΑΤΟΣ.

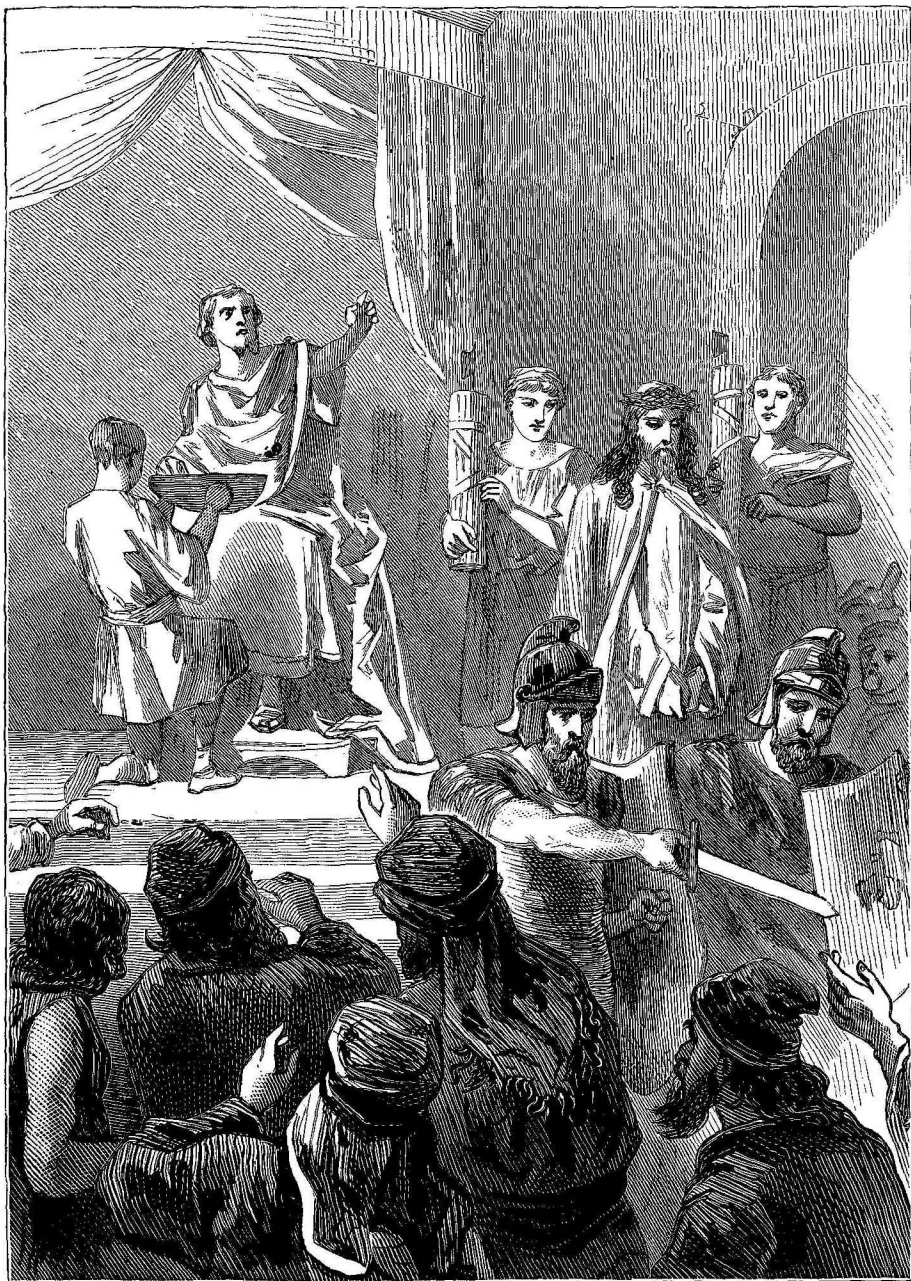
Περὶ τοῦ Ποντίου Πιλάτου ἐκτὸς τῶν ἱστορουμένων ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις πολλὰ ὀλίγα γνωρίζομεν.

Εἶναι πολὺ πιθανὸν ὅτι ἦτο Ῥωμαῖος ἐκ καλῆς οἰκογενείας στρατιωτικὸς καὶ πολιτικὸς ὑπάλληλος ὑψηλῆς περιωπῆς, ἀντιπροσωπεύων κατὰ τὴν σταύρωσιν τοῦ Χριστοῦ τὸν Καῖσαρα ὡς Ἡγεμῶν ἢ Διοικητῆς τῆς Ἰουδαίας.

Ἐκτὸς δὲ τῆς σκληρότητος τοῦ χαρακτῆρος ὁ Πιλάτος παρουσιάζεται εἰς ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπος ἀσθενοῦς ἠθικῆς φύσεως καὶ ἄνευ ἀρχῶν, ἄν-

ἄνθρωπος, ὅστις δὲν ἐπίστευεν, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν λόγων του πρὸς τὸν Χριστόν, εἰς τὴν ὑπαρξιν τῆς ἀληθείας. « Τί εἶναι ἀλήθεια; » — ἄνθρωπος, ὅστις ἐθεώρει τοὺς πάντας καὶ τὰ

τὸς τοῦ ἀνθρώπου, δὲν εἶχε καυτηριασθῇ ἐντελῶς. Ἡ πράξις τοῦ νιψίματος τῶν χειρῶν ἐνώπιον τῶν διψόντων διὰ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ Γραμματέων καὶ Φαρισαίων δεικνύει ὅτι εὐρί-

Ὁ Πόντιος Πιλάτος.

πάντα ὡς ψεῦδος, καὶ συνεπῶς ἔξη καὶ ἐπολιτεύετο κατὰ τὰς ἐπιθυμίας καὶ ὁρέξεις καὶ πάθῃ τῆς διεφθαρμένης αὐτοῦ καρδίας.

Καὶ ὅμως καὶ εἰς τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον ἡ συνείδησις, ὁ ἀντιπρόσωπος οὗτος τοῦ Θεοῦ ἐν-

σκειτο εἰς μεγάλην στενοχωρίαν, καὶ ἡ συνείδησις του εἶχεν ἐξεγερθῇ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ τὴν καταπνίξῃ — Ἐλῆγει λιανοποίησιν καὶ ὁ δυστυχὴς Πιλάτος ἔπρεπε νὰ τῇ παρέξῃ τοιαύτην ὅπως δὲ συμβαίνει πάντοτε εἰς περι-

στάσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι διατεθειμένος νὰ ἀλλάξῃ φρόνημα καὶ ζωὴν, ὁ Πιλάτος, ἀντὶ νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς συνειδήσεώς του καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς δικαιοσύνης καὶ νὰ καταπαύσῃ τὰς τύψεις του, κατέφυγεν εἰς μέσον, τὸ ὁποῖον ἀνέπαινε κατὰ τὸ φαινόμενον αὐτὴν, ἐπιρροίαι τὸ σφάλμα, τὴν

μομφὴν τῆς καταδίκης τοῦ Σωτήρος, εἰς ἄλλους. Καὶ λαβὼν ὕδωρ ἐνίψε τὰς χεῖρας ἐνώπιον τοῦ ὄχλου, λέγων, « Ἀθῶς εἰμαι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου, σεῖς ὀφείδετε! » Εἰς ὁποῖον βάθος ἡθικῆς ἐξαχρεώσεως δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ καταπέσῃ! Κριτὴς δημοσίᾳ ἀναγνωρίζων καὶ κηρύττων κατηγορούμενον τινα ἄθῳον, παραδίδει αὐτὸν εἰς θάνατον μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ μὴ χάσῃ τὴν δημοτικότητά του παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ ὁποῖοι ἐξήτουν τὸν θάνατον αὐτοῦ, καὶ οὕτω νὰ δι-

ατηρηθῇ εἰς τὴν θέσιν του δι' ὀλίγον εἰσέτι καιρὸν! Ἀλλὰ τὸ ἔνοχον ὄργανον δὲν ἀπῆλυσεν ἐπὶ πολὺ τὴν δημοτικότητά, χάριν τῆς ὁποίας ἐθνίσασε τὸ συναίσθημα τοῦ δικαίου. Ἀνακληθεὶς ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ παρὰ τοῦ αυτοκράτορος Οὐιτελίου, τῇ αἰτήσει τοῦ λαοῦ ἐκείνου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐχαρίσθη, ἠτύοκτόνησε, κατὰ τὸν Εὐσέβειον, ἕνεκα τῆς ταραχῆς, τὴν ὁποίαν ἤσθάνετο διὰ τὰς πολλὰς αὐτοῦ ἀποτυχίας.

Ἀγαπητὰ παιδιά, προσέχετε εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς συνειδήσεώς σας καὶ μὴ παρακούετε αὐτάς, ἐὰν θέλετε νὰ ἀποφύγητε μεγάλας στε-

νοχωρίας ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ τὴν αἰώνιον κακοδαιμονίαν ἐν τῷ μέλλοντι.

Ο ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΤΙΣΙΑΝΟΣ.

Ὁ Τισιανὸς Βικέλιος ἐγεννήθη ἐν Πιέβρι πόλει παρὰ τὰ μεθόρια τῆς Φριόλνης

κειμένη, τὸ 1447, ἐκ νεαρᾶς τοῦ δ' ἡλικίας ἔδειξεν ἰσχυρὰν κλίσιν πρὸς τὴν ἰχνογραφίαν καὶ ζωγραφικὴν, δεκαέτης δ' ἔγραψεν ἐπὶ στήλης κεφαλὴν παρθένου, πρὸς χρωματισμὸν τῆς ὁποίας δι' ἑλλειψιν χρώματος μετεχειρίσθη τὸν ὁπὸν (ζωμὸν) διαφόρων ἀνθέων.

Τοῦτο ἰδόντες οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἐπεμψαν αὐτὸν εἰς τὴν τότε ἀκμὰ ζουσαν Βενετίαν διὰ νὰ σπουδάσῃ ζωγραφικὴν πλησίον τοῦ ζωγράφου

Βελλίνου. Κατόπιν ὅμως συνεταιρίσθη μετὰ τοῦ Γεωργάνου ἐν Παδοῦᾳ, ὅστις εἶχε συμφωνήσει νὰ ζωγραφίσῃ εἰκόνα, τὴν « Ἀγορὰν τῶν Γερμανῶν » καλουμένην.

Ἐκ τῆς Παδοῦας ἐπανέστρεψε πάλιν εἰς Βενετίαν προσκληθεὶς ὑπὸ τῆς Γερουσίας διὰ νὰ ἀποπερατώσῃ τὰς εἰκόνας τοῦ Βουλευτηρίου, τὸ ὁποῖον ὁ Βελλίνης δὲν ἠδυνήθη νὰ πράξῃ. Μεταξὺ δὲ τῶν εἰκόνων τούτων εἶναι καὶ μία παριστάνουσα τὸν αὐτοκράτορα Φρειδερίκον, πίπτοντα εἰς τοὺς πόδας τοῦ Πάπα Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ'.

Ὁ καλλιτέχνης Τισιανός.